

Svar (7/2 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Det er ikke muligt inden for rammerne af et § 20 spørgsmål at fremskaffe oplysninger om retsstillingen i samtlige de 134 lande, der til dato har tiltrådt Flygtningekonventionen. For så vidt angår de lande, som vi normalt sammenligner os med, kan følgende oplyses:

I Sverige kan personer, der ikke har opnået asyl i henhold til Flygtningekonventionen, blandt andet opnå opholdstilladelse, såfremt de har en velbegrunnet frygt for dødsstraf eller tortur m.v., såfremt de på grund af en væbnet konflikt ikke kan vende tilbage til hjemlandet, eller såfremt de har en velbegrunnet frygt for forfølgelse som følge af køn eller homoseksualitet.

I Finland kan personer, der ikke har opnået asyl i henhold til Flygtningekonventionen, opnå opholdstilladelse, såfremt de har »behov for beskyttelse«. Opholdstilladelse i henhold hertil kan blandt andet gives til personer, som risikerer dødsstraf eller tortur, eller hvis tilbagevenden til hjemlandet hindres af væbnet konflikt.

I Tyskland kan personer, der ikke har opnået asyl i henhold til Flygtningekonventionen, blandt andet opnå opholdstilladelse, såfremt de vil være udsat for risiko for dødsstraf eller tortur i hjemlandet, samt i tilfælde, hvor forpligtelser i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention hindrer tilbagesendelse.

I Holland kan personer, der ikke har opnået asyl i henhold til Flygtningekonventionen, blandt andet opnå opholdstilladelse, såfremt forpligtelser i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention hindrer tilbagesendelse, eventuelt i kombination med en vurdering af den generelle situation i hjemlandet.

Endvidere kan det om retstillingen i Canada oplyses, at personer, der ikke har opnået asyl i henhold til Flygtningekonventionen, kan opnå opholdstilladelse, såfremt de ved tilbagesendelse vil være udsat for blandt andet risiko for liv, ekstreme sanktioner eller inhuman behandling.

De lande, som vi normalt sammenligner os med, opererer således alle med forskellige former for opholdsgrundlag i forhold til udlændinge, der ikke har opnået anerkendelse som flygtninge efter FN-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling (Flygtningekonventionen), men som ikke desto mindre anses for at have et beskyttelsesbehov.

Spm. nr. S 1197

Til justitsministeren (24/1 2000) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvor længe regeringen kan leve med, at dansk lovgivning underkendes af Højesteret under henvisning til internationale konventioner, som Danmark har tilsluttet sig?«

Begrundelse

Højesteret har 18. januar 2000 omstødt to domme om udvisninger af udlændinge afsagt af henholdsvis Østre og Vestre Landsret under henvisning til menneskerettighedernes bestemmelse om proportionalitet. Det vil sige, at en udvisning skal stå i et rimeligt forhold til forbrydelsen og den dømtes tilknytning til landet.

Spørgeren er interesseret i at få oplyst, hvor længe regeringen kan leve med, at dansk lovgivning underkendes, ved at Højesteret, under henvisning til internationale konventioner som Danmark har tilsluttet sig, omstøder domme om udvisning.

Svar (1/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Baggrunden for det stillede spørgsmål er to domme afsagt af Højesteret den 17. januar 2000. I dommene tog Højesteret bl.a. stilling til, om to udlændinge, der var idømt henholdsvis 60 dages fængsel for vold og 2 år og 6 måneders fængsel for røveri, skulle udvises.

Udlændingelovens § 26 opregner nogle hensyn, der skal indgå ved vurderingen af, om der skal ske udvisning. Bestemmelsen fik sin nuværende formulering ved lov nr. 473 af 1. juli 1998.

I lovforslagets bemærkninger til § 26 (L 59 af 16. april 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.)) er bl.a. anført følgende:

»Det skal fremhæves, at vægtningsreglen skal anvendes i overensstemmelse med danske myndigheders forpligtelser til i forbindelse med en afgørelse om udvisning at inddrage hensyn, der følger af internationale konventioner og aftaler, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 3 og 8. De i § 26, stk. 1, nævnte hensyn, herunder til udlændingens familiemæssige tilknytning til Danmark, vil så-